

[Fritze Teisen.]

som vi anser det for nødvendigt for os at faa at vide, for at vi kan gaa med til Lovforslaget, bl. a. Spørgsmaalet om, hvorledes Pengene skal fremkomme.

Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige Lovforslaget en hurtig Behandling i Udvalget.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede Medlem (Hauch), som førte Ordet for Partiet Venstre, udtalte, at den mest praktiske Form for Behandlingen af dette Lovforslag i den nuværende Situation var Drøftelse i et Udvalg. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret deri, og jeg skal ikke sige mange Ord om selve Lovforslaget. Jeg finder det velbegrundet baade fra den højtærede Ministers Side og tillige ved selve den foreliggende Situation. Det, det gælder om nu, er at finde en praktisk Form; den har den ærede Ordfører for Partiet Venstre peget paa, og jeg kan slutte mig til hans Betragtninger derover. Jeg kan tilsige mit Partis velvillige Tilslutning til en hurtig Behandling og Vedtagelse efter Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Socialministeren (Steincke): Jeg kan i al Almindelighed takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet i det høje Ting; specielt takker jeg det ærede Medlem (Johs. Hansen), der talte for det socialdemokratiske Parti, og det ærede Medlem (Gunnar Fog-Petersen), der talte for det radikale Venstre, for deres ubetingede Tilslutning.

Med Hensyn til de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem (Fritze Teisen), der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, vil jeg dog, selv om jeg ogsaa meget gerne ønsker dette Partis Tilslutning til Lovforslaget, og ønsker denne Tilslutning hurtigst muligt, gøre opmærksom paa, at den Skildring af det konservative Folkepartis Politik overfor de daarlige stillede i vort Land, som det ærede Medlem gav, ikke er helt rigtig, i hvert Fald ikke for det Tidsrum, i hvilket jeg har haft den Ære at være Socialminister. Gang paa Gang er der siden 1929 fra min Side fremsat Forslag om ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, om Forhøjelse af Tilskuddet til Hjælpekasserne og andre Forslag, som imidlertid hver eneste Gang er stemt ned af det konservative Folkeparti, indtil dette Parti i Oktober 1931 indgik det saakaldte Kriseforlig med Regeringen. Dette Kriseforlig blev jo imidlertid ikke indgaaet specielt for at skaffe de arbejdsløse Hjælp; det blev indgaaet, fordi Landbrugerne var i

en saadan Situation, at det konservative Folkeparti mente, det nu var nødvendigt at gøre noget, og hvad selve det Lovforslag angaar, som maaske ligger allertjærest fra den almindelige Krisesituation, nemlig Lovforslaget om at skaffe gennemført ordnede Tilstande med Hensyn til Herberger — det ærede Medlem er selv Formand for det om dette Lovforslag nedsatte Udvalg —, har jeg ikke i de to Aar, det har foreligget, set blot en Smule virkelig Interesse fra det konservative Folkepartis Side for dets Gennemførelse. Jeg maa derfor sige til det ærede Medlem, at jeg er meget glad over Udtalelserne i Dag, hvis de betyder, at det omsider er gaaet op ogsaa for de Konservative, at det er nødvendigt at tage Lovforslag af denne Art, der fremsættes af Socialministeren, uden at knytte dem sammen med alt for mange Ting. Men det ærede Medlem nævnte jo i denne Forbindelse den samlede Kriseplan og Dækningsreglerne, og det varslede paa den anden Side ikke særlig godt, naar man ved, hvor længe vi har forhandlet om den samlede Kriseplan og Dækningsregler. Det er overfor Udtalelser af denne Art, jeg siger, at hvad man end mener om Rentenedsættelse, om Moratorielovgivning, om Tilskud til Byggeforetagender, om mange, mange andre Ting, saa kan jeg ikke forstaa, at man i Øjeblikket kan være uenig om Nødvendigheden af at gennemføre en Vinterhjælp, naar alle ved, hvorledes Forholdene er ude omkring, og naar der er omkring 200 000 arbejdsløse. Jeg maa derfor endnu en Gang anmode om, at ogsaa det ærede konservative Folkeparti hurtigst muligt vil gennemføre dette Lovforslag uden at knytte det sammen med en Mængde andre eventuelle Kriseforanstaltninger, med hvilke Lovforslaget ikke har nogen som helst organisk Forbindelse.

Fritze Teisen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister, at det er nu en Gang ikke saaledes, at Socialdemokratiet har Æneret paa at ønske at være nogenlunde socialt indstillet; de andre Partier ønsker ogsaa i saa Henseende at have et Ord med i Laget, og vi har haft det gennem Kriseforliget, hvad enten den højtærede Socialminister saa tillægger os andre Motiver dertil, end vi virkelig har haft, eller ikke; det maa den højtærede Socialminister selv om. Ganske vist er der Ting, vi ikke har været med til, men vi er heller ikke Nikkedukker; vi ønsker at være med til de